

[Svend Auken]

te mængder på det amerikanske og andre dollarafhængige markeder. Men derudover betyder den lavere dollarkurs også stærkt faldende råvarepriser, som er inde i regnestykket.

I øvrigt er spørgsmålet om valutakurs i høj grad noget, som danske myndigheder selv er herre over. Her har regeringen valgt en bestemt linje, som jeg ikke kritiserer, men det hører bestemt med, når vi skal tage stilling, hvad en regering selv har herredømme over. Og ser vi på det, en regering selv har herredømme over, står derfor tilbage, at i de sidste tre år af hr. Anker Jørgensens regeringsperiode forbedrede man forholdet med 20 mia. kr., og i de sidste 3 år – ikke »foreløbig« de sidste 3, men de sidste 3 år – med den borgerlige regering forværrede man med 24 mia. kr.

Jeg mener også, det er den mest fair måde at diskutere på, for taler vi om netop renter osv., som fru Pia Kjærsgaard meget rigtigt sagde, har vi jo været fælles om fortidens gæld. Vi har stort set alle fremsat forslag herinde, Socialdemokratiet, SF – i nogle tilfælde – og ét eller flere borgerlige partier. Sådan har den parlamentariske situation været, og den har vi et fælles ansvar for. Indtil videre er Socialdemokratiet det eneste parti, der har taget sit medansvar for den udvikling.

Men ser vi så på, hvad man har gjort for at vende udviklingen, må vi desværre konstatere, at selv om der har været ekstremt gunstige ydre vilkår, er situationen blevet forværret.

Endelig må jeg sige til fru Grethe Fenger Møller, at jeg synes ikke, vi fik klar besked på, hvad det er, der skal ske, hvis ikke handelstallene arter sig efter fru Grethe Fenger Møllers og – går jeg ud fra – regeringens vurdering. Vi skal have at vide – det synes jeg vi har krav på: hvis der nu sker en fortsættelse af den tendens, der har været i de seneste måneder, eller en forværring, hvad er det så for indgreb, der udløses? Er det momsforhøjelse? Er det sociale nedskæringer? Hvad er det, regeringen forestiller sig?

(Kort bemærkning).

**Pia Kjærsgaard (FP):**

Jeg synes faktisk også, det var et meget dårligt svar – hvis man overhovedet kan kalde det et svar – fra fru Grethe Fenger Møl-

ler. Jeg synes ikke, man skal sende en pressemeddelelse ud – eller hvordan det nu er kommet til morgenens Radioavisen – hvis ikke man kan redegøre for den senere på dagen. Det er faktisk en dårlig idé. Jeg må sige til fru Grethe Fenger Møller, at jeg synes ikke, man skulle gøre det en anden gang, hvis man ikke senere på dagen under debatten kan redegøre for, hvad det er, man vil.

Da jeg omtalte en handlekraftig regering, var det i allerhøjeste grad i citationstegn. Der var jo ikke nogen, der skulle tro, at regeringen er bange for et valg, så derfor ville indgrebet komme allerede inden sommerferien. Det var jo nok den måde, det skulle opfattes på. Jeg mener stadig væk, at man ikke kan holde befolkningen hen på den måde. Man er nødt til at komme med nogle bud på, hvordan man vil løse problemerne, og jeg kan næsten give budet på forhånd: man vil igen binde borgerne på mund og hånd, og det skal nok hjælpe på lang sigt på betalingsbalancen. Det er en meget, meget, meget dårlig måde at gøre det på, fru Grethe Fenger Møller, at gribe ind i det private forbrug. Prøv at rette blikket indad og se, hvordan det offentlige forbrug er eksploderet også under denne regering!

Og så må jeg lige sige, at jeg mener faktisk – jeg vil godt rettes, hvis det er forkert – at fru Grethe Fenger Møller sagde, at gælden ikke var vokset. Det kan ikke være rigtigt. Udlandsgælden er den største pr. dansker nogen sinde. Vi ligger faktisk på niveau med Brasilien, Uruguay og Peru, stater, som har helt, helt anderledes vanskelige vilkår, end vi har her i Danmark. Jeg synes, det er flovt. Og så skal det i øvrigt siges, at Brasilien faktisk har mulighed for at nedbringe sit underskud, fordi de tilfældigvis har et overskud på samhandelen med udlandet. Det har Danmark som bekendt ikke.

Når man påstår, at betalingsbalancen er i bedring, og at handelstallene er bedre, må man samtidig føje til, at eksporten går tilbage. Det hjælper ikke noget, at der er stoppet for importen, når eksporten – det er jo den, vi alle sammen gerne vil have skal komme i bedring, og som faktisk burde eksplodere – også er i tilbagegang.

(Kort bemærkning).

**Grethe Fenger Møller (KF):**